



רע"פ 815/22 - ערן רז נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 815/22

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: ערן רז

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעפ"ג 48955-03-21 מיום 17.1.2022 שניתן על ידי כב' השופטים שמואל בורנשטין, מיכאל קרשן ואבי גורמן ובקשה לעיכוב ביצוע גזר דין

בשם המבקש: עו"ד מיכאל סיבוני

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים ש' בורנשטין, מ' קרשן וא' גורמן) בעפ"ג 48955-03-21 מיום 17.1.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בנתניה (כב' השופטתה' רוזנברג שיינרט) בת"פ 58028-09-19 מיום 10.2.2021.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה ארבע עשרה שנים, לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

עמוד 1



2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין המבקש, אשר שימש כמפעיל אירועי בת מצווה, לבין הקטינה, לידת שנת 2006, הכרות מוקדמת מאירוע בת המצווה שזו חגגה. ביום 6.6.2019 שימש המבקש כמפעיל באירוע בת מצווה שנערך לבת כיתתה של הקטינה, ובתום האירוע הסיע המבקש את הקטינה לביתה. בטרם עשה כן, ביקש המבקש מהקטינה כי תצא מאולם האירועים כחמש דקות אחריו וכי תחכה לו בקצה הרחוב. זמן קצר לאחר שנכנסה למכוניתו הניח המבקש את ידו על ברכה של הקטינה ואחז בידה. זו בתגובה משכה את ידה מידו. במהלך הנסיעה ליטף המבקש את ברכה ואת רגלה של הקטינה, עד שנגע במפשעתה מעל לבגדים. מעט לפני הגיעם לביתה של הקטינה עצר המבקש את מכוניתו, ביקש מהקטינה שתחבק אותו, וזו עשתה כן. במהלך החיבוק התחככו פני המבקש בפני הקטינה, קרוב ללחיה.

3. בגזר הדין עמד בית משפט השלום על הערכים המוגנים; על מידת הפגיעה בהם – שהיא מהותית אך אינה מצויה ברף החומרה העליון; ועל נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה, בהן התכנון שקדם לה, ניצול אמון הקטינה במבקש, פער הגילאים ביניהם והנזק שגרם לה ולמשפחתה, כפי שעולה מתסקיר נפגעת העבירה. לאחר שבחן את מדיניות הענישה הנוהגת, וציין את דבר קיומו של עונש מזערי לצד העבירה בה הורשע המבקש, קבע בית המשפט מתחם עונש הולם שנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

בתמצית, בגזירת העונש בתוך המתחם נתן בית המשפט את הדעת, מחד גיסא, לנסיבותיו האישיות של המבקש; להודאתו; ולהליך הטיפולי שעבר, כעולה, בין היתר, מתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו. מאידך גיסא, התחשב בית המשפט בעברו הפלילי של המבקש; ברמת מסוכנותו המינית, שהוערכה כ"בינונית-נמוכה"; ובטיב נטילת האחריות מצדו. בהקשר אחרון זה ציין בית המשפט, על בסיס הממצאים שהובאו לפניו בנושא, כי המבקש מטיל חלק מהאחריות על הקטינה, מתאר אותה כ"פתיינית", מציג עצמו כמי "ששגה בפרשנות של מצב חברתי", וכן כי הוא לא עשה מאמץ לתיקון מעשיו. נוכח כל האמור, מצא בית המשפט כי אין מקום לסטות ממתחם העונש משיקולי שיקום – שיבואו לידי ביטוי במיקום העונש ברף הנמוך שלו, וגזר על המבקש עונש של 7 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

4. המבקש ערער על גזר הדין לבית המשפט המחוזי וערעורו נדחה. בפסק דינו מצא בית משפט קמא כי אין מקום להתערב בגזר הדין, בהינתן שנערך בו איזון הולם ויסודי בין מכלול השיקולים הרלוונטיים, ואשר הביא, מלכתחילה, להעמדת עונשו של המבקש בחלקו התחתון של המתחם. כן ציין בית המשפט כי בצדק נקבע שאין לחרוג מהמתחם משיקולי שיקום, וכי הוא לא ראה לנכון לשנות מקביעה זו גם לאחר העיון בתסקיר שירות המבחן שהוגש בשלב הערעור.

5. המבקשלא השלים עם פסק דין זה ומכאן הבקשה שלפניי, בה הוא שב על טענותיו ומבקש להורות על ריצוי עונש המאסר שהוטל עליו בדרך של עבודות שירות, מפאת שיקולי שיקום ונסיבותיו האישיות, ובהתאם למדיניות הענישה הנוהגת. בד בבד עם הבקשה הגיש המבקש גם בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.



7. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם של הצדדים, או במקרים חריגים משיקולי צדק או בשל חשש שנגרם למבקש עיוות דין מהותי (רע"פ 3115/21 גרוס נ' מדינת ישראל (10.5.2021)). כמו כן, כאשר הבקשה ממוקדת בחומרת העונש, תינתן רשות ערעור רק במקרים חריגים בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה במקרים דומים (רע"פ 1428/21 ביטי נ' מדינת ישראל (18.4.2021)). עניינו של המבקש אינו בא בגדר מקרים חריגים אלה, ובבקשתו מועלות, תחת אצטלה עקרונית או ייחודית, אותן טענות שנדונו ונדחו בערכאות קמא. בנוסף, נראה כי העונש שהוטל עליו ממילא אינו חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה במקרים דומים (ראו והשוו, למשל: רע"פ 9440/16 דרי נ' מדינת ישראל (12.12.2016); ורע"פ 1830/20 פלוני נ' מדינת ישראל (25.3.2020)). די בכך כדי להביא לדחיית הבקשה.

8. למעלה מן הצורך, דין הבקשה להידחות גם לגופה. נחה דעתי כי נערך במקרה דנן איזון ראוי בין מכלול השיקולים הצריכים לעניין. בניגוד לטענת המבקש, נסיבותיו האישיות, ההליך הטיפולי שעבר והאמור בתסקירי שירות המבחן קיבלו את המשקל ההולם, באופן שהביא לגזירת עונשו בחלקו התחתון של המתחם. למותר לציין, כי בית המשפט אינו מחויב לתסקירי שירות המבחן, ואלה, על אף חשיבותם, מהווים המלצה בלבד (רע"פ 5262/14 פלוני נ' מדינת ישראל (11.8.2014)). יתר על כן, מפאת חומרת מעשיו של המבקש והנזק המשמעותי שנגרם בגינם לקטינה ולמשפחתה, אף אני סבור כי לא היה מקום להורות על ריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות. מה גם שהטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח למי שביצע עבירת מין בקטין מהוה אמירה ערכית נכונה של בית משפט קמא.

9. סוף דבר, הבקשה נדחית. ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין. המבקש יתייצב לריצוי עונשו על פי האמור בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ה' באדר א' התשפ"ב (6.2.2022).

ש ו פ ט